

Makam-mevki için yanıp tutuşan bir zavallı, Sultan Zengi'ye yalakalık yapıp duruyormuş.

O kadar yalakalık yapmış ki, Sultan Zengi, ya mayıştığından ya da bezdiğinden, adamı ltf- şahaneye boğmuş.

Ona ipek elbiseler, bol miktarda altın ve mühim bir devlet görevi vermiş.

Adam bayram etmiş tabii.

Ne var ki göreve başlamasıyla görevi bırakması bir olmuş.

zerindeki ipek elbiseleri çıkarıp parçalamış, altınları yoksullara dağıtmış ve makama mevkie sırtını dönüp gle oynaya le gitmiş.

Çölde tarifi imknsız bir neşe içinde hoplayıp zıpladığını gören bir arkadaşı, ona, "Ne oldu sana? Uğrunda defalarca etek ptğn şeyleri niye bıraktın?" diye sormuş.

Adam şöyle cevap vermiş:

"Makama otururken korkuyla ürperdim. Sonra, elime tutuşturulan mhrdeki yazıyı okudum.

'Allah yeter' yazıyordu.

Bu yazı göğsümü genişletti, yüreğimi coşturdu. Bütün dünyaya meydan okuyabileceğimi hissettim. Makam-mevki ve servet bana öyle küçük göründü ki, onları elimin tersiyle ittim."